

GRANOLLERS

PUBLICACIONS LA GRALLA

El nostre homenatge als qui han fet la Ciutat

En el bell florir de la Premsa comarcal, apar que entre les publicacions germanes s'hagi entaulat una competència i un desig de superació, que en totes es manifesta més palesament i amb més puixança en les diades de festa grossa, com per a fondre's en un mateix sentiment l'amor a tot allò que els és de comú i les agermana i al què les distingeix i els dóna personalitat inconfusible. Les nostres festes majors compten, ara de poc, amb un nou atractiu, superior a tots: el número extraordinari de les publicacions comarcals. Totes són un esforç lloable, puix que són el resum de la vida espiritual de cada ciutat i de cada vila. Són l'exaltament de l'intel·ligència i un cant d'optimisme. Són també la dignificació del programa d'anuncis, sovint barroer i sense altre mòbil que el del negoci, que a la fi haurà de desaparèixer.

LA GRALLA ha volgut fer la seva aportació a l'obra de les publicacions germanes, i s'ha vestit

amb ses gales millors per a convertir-se en pregonera de la festa major de la Ciutat i de la seva potencialitat econòmica. En aquest primer volum de les publicacions de LA GRALLA, hem intentat agermanar el noble ideal del periodisme i el tipisme del programa anunciador, que a Granollers molts anys ha tingut un caire simpàtic, no gens semblant amb la major part dels altres programes, gràcies a l'iniciativa dels impressors Garrell.

Aquesta publicació nostra, que coincideix amb els inicis de la ciutat futura que canviarà la vila de la nostra infància, voldriem que fós com una fita de l'avenç industrial de Granollers fins a l'hora present, i també un homenatge d'admiració i gratitud als homes humils que, amb llur treball i ferma voluntat de fer-se un nom, un crèdit i una casa, han fet

el què mai no haurien pogut pensar-se: han fet una ciutat. Per aquests homes, humils i obscurs, sovint motejats d'avariciosos, és el nostre homenatge. Altres historiadors, amb més mèrits que no pas nosaltres, cantaran fets bèl·lics i gestes heròiques dels qui saben morir per guanyar batalles. Nosaltres, ben imposats de la nostra modèstia, que un dia i un altre ens havem assajat a dir la nostra devoció i admiració als qui en la nostra vida minça han excel·lit per llur talent i vocació patriòtica,

ens acontentem amb escriure la crònica del treball i en fer l'elogi dels qui, en el combat incessant del viure, han fet tant com guanyar una batalla, puix que han bastit una ciutat.

Per ells és el nostre homenatge. Pels qui han oficiat de sacerdots majors del treball i també pels qui no han passat d'escolanets. Pels qui han triomfat i pels qui han caigut vençuts. Pels qui brillen en l'opulència i pels senzills treballadors, que són la massa anònima; el soldat desconegut de l'exèrcit victoriós.

Era el nostre desig que a la capçalera d'aquest primer volum de les publicacions de LA GRALLA, hi aparegués el retrat d'aquell granollerí eminentíssim que s'anomenà Esteve Gilibert de Bruniquer, que fou cronista del gloriós Concell de Cent barceloní. Més, ja que no ens ha estat possible gaudir d'aital honor, posem en el lloc que el nostre pensament hi manté la figura de l'eminent patrici, la nostra Porxada, fòrum granollerí que d'ençà del segle XVI ha presidit totes les activitats industrials i comercials de la vila i avui, com un símbol d'èpoques passades d'esplendor, assisteix a la transformació de la Ciutat.

LA PORXADA. - La simbòlica Porxada, testimoni de passades èpoques de riquesa i d'esplendor, llotja dels productes de la terra, que presideix el creixement de la ciutat.

